

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Servori nefracate nu se primesc. Manuscrisuri nu se returnează.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primosă în Viena R. Moze, Haasenstein & Vogler (Otto Moze), H. Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppalik, J. Donenberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Davis; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie garsoni pe o coloană 6 or și 30 ar. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarife și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 19 cr. v. a. s. 80 ban.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fiș-care și
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. s. 15 ban. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 109.

Brașov, Joi, 20 Mai (1 Iunie)

1893.

Brașov, 19 Mai v.

Nu cunoșteam încă textul complet al celor trei vorbirii, rostite de arhierii bisericii române gr. or. în ședința dela 29 Mai n. c. a camerei magnaților. Vedem însă, că foile unguresci sunt foarte nemulțumite cu poziția, ce au luat-o acești arhierii români față cu noul proiect de lege privitor la salarizarea învățătorilor, ba-i columniază în termeni foarte necuviincioși și-i onorează chiar cu epetete de „antipatrioți” și altele de acestea. Mai pe scurt dîșu, presa ungurescă ne dă a înțelege, că în ce privește atitudinea luată față cu menționatul proiect de lege, arhierii bisericii române gr. or. au fost la înălțimea chiamării lor.

Din nenorocire însă, odiul soviniștilor maghiari nu se revărsă de astă-dată și asupra arhierilor bisericii române unite, cari au aflat cu cale să strălucescă prin absența lor dela memorata ședință a camerei magnaților, macarcă se tracta de cele mai vitale interese culturale și naționale ale noastre.

Dér nu vom intra acum în discușiunea acestei teme, ci ne vom ocupa de-ocamdată cu unele enunțaiuni, ce le-a făcut ministru ungurescu de culte și instrucțiune publică, conte Albin Csaky, cu ocașiunea desbaterilor din amintita ședință a camerei magnaților.

Răspunzându la vorbirile arhierilor români, și mai ales făcându alusiune la vorbirea Escelenței Sale Mitropolitului Mironu Romanulu, ministru Csaky se încercă să motiveze ingerința, ce i se dă statului asupra școlilor noastre confesionale prin amintitul proiect de lege. În scopul acesta, el încercă să arate între altele, că ingerința acesta nu constă, decât într-un simplu control, ca să nu devină școla un

„cuibu de uneltiri îndreptate în contra statului”. Acest control din partea statului îl află de lipsă ministru Csaky, deoarece el „cu durere trebuie să recunoscă, că între autoritățile confesionale se află și omeni de aceia, cari n-au destul simț pentru interesele statului maghiar”.

În fine adause ministru Csaky, că după a lui părere, dispoșiunile luate în noul proiect, numai în aceia pot să deștepte îngrijiri și numai pentru aceia pot să fi neplăcute, „cari nu se pot împrietini în de ajuns cu idea de stat maghiar”, și cari „nu știu prețului în de ajuns problema statului maghiar”.

Prin cuvintele acestea, ministru Csaky își dă arama pe față. El declară hotărît, că scopul, ce-l urmăresce prin noul proiect de lege, este înaintarea „ideei de stat maghiar”, și mai bine dîșu: înaintarea maghiarizării pe ruina școlilor noastre confesionale.

Acesta o sciamu de mult și de aceea, ori cât de categorică ar fi această declarațiune a ministrului Csaky, nu ne poate surprinde întru nimic. Ceea ce face să ne mirăm încătu este numai cetezanța și necuviința, cu care acest ministru își permite să claseze între nepatrioți pe cei ce nu sunt de acord cu monstruoșele atente îndreptate de el în contra școlilor noastre.

Nu mai puțin admirabilă este și absurditatea, în care cade ministru Csaky când afirmă, că scopul ingerinței, ce i se dă statului asupra școlilor noastre, este numai de-a evita primejdia, canu cumva aceste școle să devină „cuiburi de uneltiri politice în contra statului”.

Apoi decă în adevăr ar esista această „primejdia”, pentru ce în noul proiect de lege nu se iau asemenea măsuri draconice și în

contra școlilor nesubvenționate de stat, căci dora nici acestora nu le pote fi permisă a deveni „cuiburi de uneltiri în contra statului”?...
Până când ore acești despoți își vor continua miserabila lor operă de maghiarizare sub asemenea pretexte nedemne și infame?

Salarizarea învățătorilor.

— Din camera magnaților. —

În ședința dela 29 Mai n. c. camerei magnaților s'a desbătut proiectul de lege despre salarizarea învățătorilor. Episcopii catolici au lipsit aproape de tot. Dintre episcopii români gr. cat. n'a fost nici unul de față. Episcopatul român gr. orientat însă, în frunte cu Escelența Sa Mironu Romanulu, era de față. Celu dintăiu a luat cuvântul

Conte Zichy Naudor, care declară deja la începutul vorbirii sale, că nu voese să discute în merit asupra proiectului de lege, deoarece nu vede pe prelați. Ei sunt ocupați cu afaceri oficioșe, și ceilalți membri ai camerei se află mare parte în delegațiuni. Cere deci, ca desbateră proiectului să se amâne până la toamnă și părăsesce sala.

Ministru Csaky dîșe, că în ceteștinea amănării desbaterii, absența prelaților catolici și a celorlalți membri ai camerei, nu pote fi hotărîtore. Aceia cari se interesă de afaceri sunt de față. Absența unora și-a altora se pote atribui numai împrejurării, că nu află destul de importantă ceteștinea dela ordinea zilei.

Luă apoi cuvântul P. S. Sa Episcopulu Ioanu Mețianu dela Aredu. Vorbirea P. S. Sale o publicăm, în întregul ei, la altă locă ală foiei noastre. După aceea luă cuvântul

P. S. Sa Episcopulu Nicolae Popea. (Foile unguresci, după cari împrumutăm aceste informații, aducă foarte pe scurt cuprinsul vorbirilor prelaților români greco orientali.) Vorbitorulu accentuă la început, că ori cât de adevărate și de temeiice îi sunt cuvintele, totuși scie înainte, că ele nu vor fi luate în

sămă „ca multe sute și mii cuvinte ale noastre, față de acelu curent care atârș se pare a domni în patria noastră”. Proiectulu de lege din ceteștinea este un nou atac asupra bisericii române gr. orientale. Condamă amesteculu statului în afacerile școlilor confesionale gr. or. și califică de neechitabil dreptulu în virtutea carui se pot închide școlile despre cari se dîșe, că ar avé direcțiă contrară statului. Dă expresiune bănușe, că și prin acest proiect se întesce la maghiarizarea naționalităților. În fine provocându-se la principiulu de egală îndreptățire cu care se laudau Ungurii la 1848, sfîrșesce dîșendu: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris!

Escelența Sa Mitropolitulu Mironu Romanulu își începe cuvântarea cu aceea, că ședința nu trebuia fixată pe ziua de 29 Mai, fiind-o atunci, după calendarulu vechiu, biserica română gr. or serbeză ziua a doua de Rosalii.

Președintele intrerupe vorbitorulu cu declarațiă, că din prioina delegațiunilor, ședința nu se putea fixa pe altă zi.

Mitropolitulu Mironu Romanulu, reluându cuvântulu, exprimă părerea, că prin acestu proiect de lege nu se întesce înru atât la sporirea salariulu învățătorulu, cât mai mult la restrîngerea dreptulu de autonomă a bisericilor cu caracteru național, și mai bine dîșu: la subminarea autonomiei bisericilor naționale. Acestă o arată toate organele maghiare de publicitate, cari deja saltă de bucură că prin o astfel de lege se vor zdrobi tendințele naționalităților, cari, după părerea lor, sunt nepatriotice. Dér de ce să fiă naționalitățile ne-maghiare din această țără nepatriotice? Dora pentru-o să scriu articulu aspri în ziare, când naționalitățile își vedă periclitate interesele? Ori dora sunt nepatriotice, fiind-o nu vrău să se lapede de caracterulu lor național, de propria lor limbă, de obiceiurile lor și nu doresc să se contopescă în cultura specifică maghiară? Cu privire la acesta atât guvernulu cât și opinia publică, pote să fiă în curat; căci ce privește ocașu primă, decă într'adevăr

FOELETONULU „GAZ. TRANS.”

Alecu Lungu.

— Schiță. —

Și apoi se nu-lu creș pe moșu Stănilă, când dîșe el, că adese-ori pentru o guriță de fată

tremurî s'era la lună și te-aleg și c'o băta bună?

Ba se-i dămă, dîșu, creșmăntu, căci multu îi e albă barba și tare înțelepte îi sunt vorbele de miere, ce-i esu din gură!

* * *

Alecu Lungu măsura cu pași mari odaia mea. De-odată se opri în mersulu său, ca și când și-ar fi adus aminte de ceva, și-mi dîșe repede:

— „Ei, frate, am oălarit erî s'era pe Pegazu. Și m'am suitu sus, sus până am dăritu unu nou luciferu pe ceru!”

— „Să prăpădesce lumea, Alecule; dora n'ai început să faci poezii?” îl întreba eu mirat.

— „Ei, și ce? Românulu e născut poetu, dîșe Alexandri, — și eu ca Românulu...”

— „Trebuie să fi poetu”, îl întrepruse eu.

— „Așa-i!” dîșe el cu voce solemnă, „și de-ai soi ce poeză am creat; scurtă, cuprinzătoare și cu un subiectu sublimu!”

— „Ascultă”, dîșe eu așteptându cu nerăbdare luciferulu, ce avea să apară pe orisonulu literaturii române.

Elu scose atunci din busunarulu roculu unu tencu de hârtii; alese una și luându-și o pozițiă eroică începă să ceteșcă:

„Albastru e ocenulu, ca ochiulu tîu [frumosu];

„E și o mare roșă, ca rumena ta față; și e și-o mare neșă, ca pîrulu tîu [pletosu],

„Dér ah, iubirea-ți este — unu ocenulu de [ghetă!”

După ce isprăvi își scose erăși tencu de hârtii din busunar și își aședă hârtia la loc. Apoi așteptându critica mea, se aședă suridendu pe unu scaun

și începă să-și neteșcă mulțumitu trei fire lungi de barbă — cele trei grații, după cum le numiam noi.

— „Și cine e acea sirenă, rumenă, ca marea roșă pe care o tărăș priu toate oceanele?” îl întreba eu în sfîșit.

La aceste cuvinte neașteptate elu își inholbă desilusionatu ochii și șopti încet și răgușit: Nimeni!”

— „Soi ce, Alecule”, îi dîșe eu ridendu, „nu cânta inimă de ghetă până nu le simți și până nu ești amoresatu nu poetisa iubirea!”

Decepționatu de critica mea, elu începă din nou să măsore odaia cu pași rari. De-odată se opri în mijloculu odăii. Îi trănise o idee prin cap.

— „Soi ce, frate”, îmi dîșe el apucându-și involuntaru cei trei tui de barbă, „eu simtu bine, că sunt făcutu pentru poeză. Versurile îmi curg strună și acum nu-mi trebuie decât unu amoru poetiu, platoniu. Fiă deci, ecă mi-am propus să mă — amoresez!”

— „Ți-ai propus?” voiu eu să replicu, dera în acelu moment elu sbura pe ușe și nu mai auzi, decât tirăitul galoșilor săi prin tindă.

* * *

Seracu de-acasă, Alecu Lungu era avisatu să trăsă din aceea, cu ce-lu ajutau conșcolarii săi. Cu toate acestea elu nu s'a putut plange nici când, că a rămas flămendu, și că s'a bolnăvit de frig. Căci dora unu era Lungu în totă clasa și mulți erau colegii lui, cari îl iubiau. Și, dîșu, putese nu-lu fi iubit cine-va, când îl vedea mai bunu ca pânea albă și afară de aceea mai era și glumeț, așa că te ținea de burta de rist, când îți istoria elu vre-una din cele 1001 de pățanii ale sale. Și apoi, ce-i drept, i se și prindeau glumele; căci era lungu, (o însușire moștenită dela moș, strămoș, de-odată cu numele) slab, cu pantalonii de-o șchiopă mai scurți decât picioarele și își mai istoria și lucrurile cele mai hazii cu o serioșitate homerică. Când vedea, că i se prind glumele, își neteșia cele trei grații și se

esistă un rău, ce se pare primejdios, acela se poate delătura pe altă cale, fără de-a se știrbi o instituția curată nevinovată, adică autonomia noastră bisericească; er în ce privește cauza a doua după părerea mea, nu se poate ajuta de looă, fiind că la noi conștiința națională și alipirea de naționalitate a prins rădăcină atât de adânc și este așa de dezvoltată în toate straturile poporului, încât ea nu se mai poate știrpi și smulge nici prin creștere, nici prin instrucția școlară, nici cu orî și ce fel de putere.

Vorbitorul, care numia „națiunea” maghiară „naționalitate”, impută apoi guvernului, că înainte de crearea acestui proiectu nu a conferit și cu biserica română gr. or., ca cu protestanții. În fine declară, că nu primesc proiectul.

Ministrul Csaky, în răspunsul ce a dat Escelenței Sale Metropolitanului Miron, dîse între altele, că regretă, dîr între autoritățile confesionale sînt și de acele, care n'au destul simț față cu interesele statului maghiar, nu le onorează în destul, și nu le respectă. Etă dîr pricina aducerii acestei noue legi cu dispozițiunile, ce ea cuprinde. Cred, onorată cameră, dîse ministrul de culte, că este de prisos a lua în considerare tot felul de temeri ale confesiunilor. Ce privește drepturile de autonomie, aceste nu se pot valora decât între marginile constituției. Ingrijirea însă, că legea această dă guvernului drept de-a închide școlile cu direcția contrară statului, este de asemenea pră târîșă, deoarece dreptul acesta i-l dă guvernului și legea pentru școlile populare esistență deja. În fine sîm fi iertată a observa, că după părerea mea, cele cuprinse în legea aceasta numai pe aceia îi poate ingriji, numai acelor le sînt neplăcute, care nu se pot împrietini cu ideea de stat maghiar, numai în aceia nasod excepțiunilor contra lor, care nu știu respecta în deajuns problema statului maghiar. (Adeca maghiarizarea — Red.) Dîc Prea Sfinții lor sînt bun patrioți, cum presupun, atunci nu înțeleg, de ce ridică excepțiunilor contra proiectului? Cred, că nu este o nemodestă din parte-mi, cînd rog și pe Prea Sfinții lor, să binevoască a primi în general proiectul.

Făcîndu-se și dezbateră specială, proiectul a fost primit cu unanimitate, votînd contra lui numai „a három nagy-szakálú popa”, cum cu multă obrăznicie se exprimă foile ungueresc.

Vorbirea Episcopului I. Mețianu,

ținută în ședința dela 29 Maiu a camerei magnaților cu ocazia dezbaterii proiectului de lege pentru regularea salariilor în vîștătoresc.

Escelența Ta, domnule președinte! Ilustră casă a magnaților! Una dintre

multele, mari și grele datorințe ale unui episcop, este fără îndoială, nu numai a apăra drepturile bisericești în tot locul și timpul, unde și cînd se vîd amenințate; dîr și a întrevina la locul competente, pentru ocrotirea acelor drepturi, de amenințările ce ar observa.

În proiectul de sub pertractare vîștînd eu amenințate și drepturile bisericești mele, mă simțesc dator a mi ridica și eu cuvîntul în contra lui și totodată a implora și sprijinul ilustrei case, în favoarea drepturilor bisericești mele foarte amenințate.

Făcîndu-se în numai în interesul bisericești, al clerului și poporului meu, dîr totodată și în interesul iubitei noastre patrii. O facînd atît ca episcop, cînt și ca membru al acestei ilustre case; o facînd în deplină conștiință a greii mele răspunderi, cu care sînt dator înaintea lui Dumnezeu și a omienilor.

Mai înainte de toate, imi iau voiă a declara, că eu nu sînt în contra dotațiunii invîștătoresc, pentru care și însuși nisuesc în eparhia mea. Ba principiarul nu sînt nici în contra ajutorării școlilor mai sîraoce din partea statului, ci încă și doresc această din motivul, că și omienii cei mai sîraoci contribuiesc la susținerea statului atît cu dările necesari, cînt și cu serviciul militar, sînt însă în contra pretensiunii, ce și-o formează statul prin proiectul de sub pertractare, de a și aroga și mai multe drepturi, ca pînă acum, asupra școlilor confesionale, la care ar concurge și el cu ajutorul de peste 60 fl. pe an.

Acastă pretensiune a statului nu este nici justă, nici echitabilă. Nu este justă, căci statul are datorința a ajusta după trebuința și școlile confesionale mai lipsite și fără a ataca drepturile confesiunilor, căci și confesiunile fac mult și mari servicii bune statului. Dîr acea pretensiune a statului nu este nici echitabilă, căci dîc de exemplu dotația invîștătorescă în outare comună mai sîraoc ar fi numai 240 fl. și dîc ar concurge și statul cu un ajutor de 60 fl. pentru a completa minimumul de 300 fl. cerut prin proiectul de lege, nu ar fi nici decum echitabil, ca pentru ajutorul de 60 fl., statul să și aroge cînd drepturi egal, cînd și mai mari decît ale acelei comune, care contribuie de patru ori mai mult la dotațiunea invîștătorescă.

Peste acestea, proiectul din chestiune mai lovesce greu și în autonomia bisericilor, slăbind vîștă și autoritatea confesiunilor, ceea ce are de urmări și slăbirea religiosității în popor; și apoi cine nu știe, că această este și în detrimentul statului.

Pentru a ne convinge despre această, nu avem decît să aruncăm o privire fugitivă asupra statelor, în care s'a luat

în parte, ori de tot, ingerința confesiunilor din școlile, ca să vedem cum se lătesc acolo nefericitele idei socialiste și alte asemenea rele, pe care nici cele mai puternice guverne nu le pot înfrînge.

Dîc la aceste s'ar reflecta cumva, că la noi în toate școlile sînt caticheti pentru propunerea religiei, rog a nu se trece cu vederea, că nici cel mai distins catichet nu poate clădi atît de mult în cele 2 ore pe săptămînă, cînt se nu potă strica un învățator puțin religios în celelalte vre-o 30 de ore pe săptămînă; er de cumva s'ar obiecționa, că statul nu se poate lipsi de dreptul său de control și suprema inspecțiune și asupra școlilor confesionale, rog erăși să nu se uite, că și fără ingerința din proiectul de sub întrebare, statul are deja destul de mult și mare ingerință în toate școlile confesionale, pe care o și exerciază începîndu dela ministeriu prin comisiunile administrative comitente și prin inspectorii regesci, pînă la vizitatorii de școlile.

Dîr afară de acestea, prin atinsul proiectului de lege se mai știrbesce și o lege regnicolară fundamentală, adică: articolul de lege 38 din 1868, pentru că, pe cînd acum citatul articol recunoșce confesiunilor dreptul de-a staveri ele însule dotațiunea învățătorilor confesionali, pe atunci prin proiectul de sub pertractare se dă guvernului dreptul de a staveri acele dotațiuni atunci, cînd însuși dispune ca minimumul dotațiunii unui învățator să fi 300 fl., er al unui adjunct să fi 200 fl., pe lângă cortel și grădina, și peste această mai prevede și quinquenale, după anumții ani de serviciu.

Mai departe, pentru că pe cînd articolul de lege 38 din 1868 recunoșce confesiunilor dreptul de a și iustitii ele însule pe învățătorii lor, pe atunci proiectul de sub dezbateră dispune, ca acolo unde statul ar contribui cu ajutorul cînt de puțin de peste 60 fl. la lăfa învățătoresc, are și el a se ingera la instituția învățătorilor. Ba în anumite cazuri își arogă dreptul denumirii, er în altele dreptul respingerii învățătorilor instituți prin confesiuni.

În fine pentru că pe cînd articolul de lege 38 din 1868 recunoșce confesiunilor și exclusivul drept de disciplină asupra învățătorilor confesionali, pe atunci proiectul de sub întrebare dă statului o foarte mare incurgere și în treburile disciplinare ale învățătorilor confesionali.

Ba și mai mult. Pe cînd articolul de lege 38 din 1868 numai în acel caz prevede prefacerea unei școlii confesionale în școlă comună, cînd școlă confesională n'ar corespunde legii și cînd confesiunea nici după trei admonițiuni, făcute din 6 în 6 luni, n'ar delă-

tura scăderile indicate, pe atunci proiectul de sub întrebare auctorizează guvernele a prefacere școlii confesională în comună și fără cele 3 admonițiuni prevăzute în articolul de lege 38 din 1868, chiar și în cazul, cînd dotațiunea s'ar fi ridicată la minimumul pretins de cel proiect, dîc această din vr'o cauză nu s'ar pute încassa.

Deși proiectul din chestiune mai conține încă multe asemenea ingerințe, care vîștă foarte drepturile confesiunilor, totuși nu voesc a mai abusa de paciența înaltei case cu înșirarea tuturor acelor, căci și din cele deja amintite invederăz lămurită tendența de a ni-se lua tot mai mult din drepturile noastre bisericești, cîm și țin de o mare datorință patriotică a repeți și acum ceea ce am amintit și la ocaziunea pertractării proiectului, acum lege, despre asilele de copii, că adică: și acest proiect, ca și cea lege cauzăză cele mai mari îngrijiri și dureri clerului și poporului eparchiei mele, ceea ce se poate lămurit vedea și din presa din patriă, cînt și din cea afară de patriă, deoarece prin asemenea proiecte clerul și poporul se vede din nou lovit în ceea ce are mai scump, adică în bazele dezvoltării sale.

Cred, că ilustra casă nu mi va lua în nume de rău, dîc cîntă toate acestea voi mai aminti, că și clerul și poporul român a învățat a și iubi nu numai patria, dîr și limba și religia sa, întocmai ca și compatrioții săi Maghiari, și de aceea simte nespus durere, de cînt ori vede atacîndu se aceste scumpe tesauri ale sale, precum se face această prin amintitul proiect de lege.

De aceea, atît eu, cînt și clerul și poporul român, sperăm a fi sosit timpul, ca înaltul guvern al patriei, în loc de atari proiecte dureroșe se mai vină și cu unele mai favorabile și pentru biserica și naționalitatea română, obișnută de sîrte în timpuri grele și în împrejurări critice a fi cea mai naturală aliată a națiunii maghiare; er această nu numai în interesul naționalității mele, dîr și în acela al iubitei noastre patrie.

După modesta mea părere, chiar interesul iubitei noastre patrie ar pretinde atari proiecte de legi, care să satisfac justelor așteptări ale tuturor cetățenilor fărăosebire de limbă și confesiune, er nu de aole, cum este și cel de sub pertractare, care pe lângă aceea, că vîștă cele mai vitale interese ale bisericești, mai impune și sarcini noue asupra unei părți de popor și altfel destul de însărcinat cu multe alte greutăți. Din asemenea motive, — eu nu primesc proiectul de sub dezbateră.

SCRILE ȘILEI.

— 19 (31) Maiu.

Prigonirea Comitetului central al partidei noastre naționale. În numărul

preumbla mulțumit prin oaze, tîrîndu după sine nisce galoși, în care piciorul îi juca baletu.

Toți colegii săi cîntau să-i devină amic, un privilegiu, de care mă bucuram în special eu.

Încă în sîra aceleiași zile, în care se petrecuseră cele mai sus istorisite, veni Lungu la mine.

Era schimbatu.

Galoșii și-i lăpădase și încălțase nisce ghete noue noue, pe care nu le mai vădusem nici cînd la el. Redingota lui verde și soișă, încă și-o schimbă cu un roș negru, elegant și subțire.

Cînd îl dări așa, îl măsurai mirat din creștet, pînă în talpi.

— „Ce, îți par schimbatu?” mă întrebă el înțelegîndu-mi mirarea. „Afiă dîr totul pe scurt: am căutat, am aflat și m'am și amoresat. Nu mă întreba nimicu, și-oiu spune eu pe scurt, cînt vreme de perdut n'avem; ecă-i la 8 și la 9 am rendez-vous cu iubita

mea în păduricea din dosul orașului. Rocul l'am căpatat dela Scurtu, ghetele dela Grosu și acum viu la tine sîm dai nisce pantaloni negri și brieu, ca să mă radu.”

— „Sî-ți răd grațiile? Lungule, ce te-au apucat furiile?”

— „Grații și totu pentru ingerul meu, tu știi că eu sînt resolut, dîr acum nici o vorbă. Pe lucru, cînt vreme de perdut n'avem!”

Fără nici un cuvînt mă supusei dorinței sale.

Brieu scîrțai cu crușime pe barbia lui și grațiile cădură, însoțite de un oftat infundat. Mai greu însă fu cu pantalonii. Îi erau pră strămți și crăpară chiar la locul cel mai critic. Lungu era însă resolut. Unu ac și unu fir de ață albă înlocuiră paguba.

Lungu plecase deja și eu mă uitam buimăoit, cînd la cele trei fire de barbă favorite ale lui și cînd la crudul instrument, care le tăia cu atăta crușime.

De-odată imi trăsni o idee prin cap.

Eram hotărît.

* * *

Era o sîra frigurosă de Aprilu. Luna plină luoa pe cer, surîștîndu la drumetii, ce tremurau de frig. Eu stam ascuns într'o tufă dîșă și așteptam învîștî în mantia-mi pîrechea amorosă, ce era să sosesc.

De-odată auzii un sunet infundat de pași, ce se apropiau, apoi un altu și etă-i față în față.

Cum se zăriră ei alergară unu înaintea celuilalt, dîndu-și cu căldură mânil.

Dulcinea lui Lungu fu cea dintăiu, care și trădă elocința. Cu glas dulce și lin șopti ea:

— „Bună sîra!”

Se vede, că aceste cuvinte fură șoptite însă prea lin pentru urechii lui Lungu, cînt n'auzi decît cuvîntul „sîra”. Sîrmanul Alecu se zăpăcoise, dîr el era resolut. De aceea se grăbi a-i răspunde:

— „Da, nu-i vorbă, e cam frig astă sîra, dîr lângă inima ta — o tutuia deja — mă voi încălți.”

De aici încolo ei începură să se depărteze de ascunșul meu și pînă la urechea mea nu străbătură decît nisce cuvinte nedeslășite, în care predominau cuvintele: Lună plină, steluță, Angeluță.

De-odată nisce cuvinte lămurite și tari mă deșteptară din amorțelă.

Alecu își declama poesia.

Critica ei însă fu și mai neașteptată, de cum o spusese eu. Dulcinea lui încep să plîngă, cînt o numia inimă de ghiță.

Alecu își perduse atunci și rezoluția și cap și totu și încep să îngâne: „Nu mai plînge . . . nu mai plînge . . . o schimbă . . . da, o schimbă . . . mi era frig atunci . . . dîr acum mi-e caldu . . . nu mai plînge . . . ecă am schimbat'o, numai rima dela focu n'o găsesc!”

Fața Dulcinei se înseniă de-odată, ea încep să vorbescă iute și fără răsulare: „soo, loo, joo. . .”

de Duminecă am adus soirea despre urmărirea comitetului central al partidei noastre naționale din cauza Memorandului. În „Tribuna“ de azi cetim, că Sâmbătă după amiază au fost ascultați, în Sibiu, de judele de instrucție Gödri, d-nii N. Cristea și S. Albini. Apoi în Reghină a fost ascultat d-lă avocat Patriciu Barbu, în Alba-Iulia d-lă Rubin Patifa, în Clușiu d-lă Iuliu Coroianu, care a cerut ca procesul verbal să fie luat în limba română. Judele investigator însă denegându această cerere, d-lă Coroianu a insinuat apelația, până la resolvirea căreia, dânsul refuză a mai da vre-un răspuns la întrebările lui delui. Din Seghețin i se telegrafiază lui „Budapesti Hirap“, că la cercetarea tribunalului de presă din Clușiu, judele Molnár din Seghedin a voit să asculte pe d-lă Dr. V. Lucaciu, care vorbind numai românește, ascultarea a fost imposibilă de-a se face.

Curtea regală română, după cum anunță ziarele de dincolo, pe la finea acestei luni, și va lua reședința în Sinaia.

Societatea „Tinerimea Română“ din Bucuresci, serbeză Vineri, 21 Maiu, ora 2 p. m., în noul palat al Ateneului, a XVI-a aniversare a sa. Serbarea se va deschide de președintele societății Nicolae S. Dimitrescu, printr'o cuvântare, după care D. Const. Manolescu, va vorbi despre „Evoluțiunea mintală la copii“; în urmă se va face distribuțiunea premiilor la elevii și elevele învățământului primar, care s'au distins la concursul ținut de Societate în anul acesta.

Dimitrie Cichindeal. Cetim în „Familia“: Academia Română a dat sub tipar lucrarea d-lui Iosif Vulcan despre fabulistul Dimitrie Cichindeal, prezentată ca discurs de recepțiune în ședința publică solemnă din 29 Martie 1892 a Academiei. Lucrarea, întemeiată pe corespondența încă necunoscută a lui Cichindeal cu episcopul S. mil Vulcanu, va apăre într'un volum însoțit de răspunsul d-lui V. A. Urechia și va fi precedată de portretul lui Cichindeal, făcut după unul contemporan trimis Academiei de d-lă George Ardeleanu, avocat în Timișoara, ér una din scrisorile lui Cichindeal va fi reproducă și în facsimile.

Din camera franceză. Din Paris se telegrafiază cu data de 30 Maiu: Camera a primit un amendament, care prevede, că mandatul de deputat e incompatibil cu ori ce funcțiune publică plătită, subînțeles și preoțiunea. Numai ministrii și subsecretarii de stat făcú excepțiune dela această. În urma acestei dispozițiuni, cam la 60 deputați, cari

sunt aplicați ca funcționari la marile corporațiuni administrative de stat și la căile ferate, nu vor mai pute fi aleși. Intre aceștia sunt și Casimir Perier și Leon Say.

Deschiderea portului Tunis. În 28 Maiu s'a deschis cu mare solemnitate portul Tunis. Au asistat beitul de Tunis și ministrul francez de justiție. Acesta țină o vorbire, în care accentuă, că Franța n'a venit la Tunis, ca să facă război și cuceriri, ci pace și civilizațiune, și de a garanta lucrătorilor și capitaliștilor străini și francezi deplină siguranță.

Sesiunea marelui Sobranie, după cum se anunță din Sofia, s'a închis în 29 Maiu. În mesagiul de închidere, și exprimă principiile multămirea pentru această operă patriotică. Schimbarea legilor fundamentale însemnă un dar prețios pentru patriă și corónă.

Atragem atențiunea cetitorilor noștri la snumul „Părți alese din istoria Transilvaniei“, ce-lă publicăm pe pagina 4 a numărului de azi al fii.

Concertul Franz Cerny se va ținé mâne Joi în 1 Iunie c. n., în sala hotelului Nr. 1, cu concursul D-lui prof. R. Lassel și a D-rei O. Kugler. Tânerul virtuos — care are ună remarcabilă talent pentru vioră și care până acum deja a dat surprinzătoare dovești despre tehnica, ce o posedă pe instrumentul său, — este fiul unor părinți săraci din Sibiu și este avisat la ajutorul din partea publicului, pentru ca să se potă perfecțiunea în arta sa. Programa este variată și interesantă. Susoesul reportat în alte concerte, garantéză o séra plăcută.

Invățământul în România.

Estragem din „Anuarul ministeriului instrucțiunii“ din România următoarele date:

Universitățile. Avem la universitatea din Bucuresci 70 de profesori și la cea din Iași 49, și anume: la Bucuresci, la facultatea de litere și filosofie 12, teologie 8, drept 11, medicină 24, științe 15; la Iași, la litere 9, drept 11, medicină 17, științe 12.

Școala normală superioară din Bucuresci are 7 maestri de conferințe și 2 profesori de limbă moderne; cea din Iași 5 maestri de conferințe. 2 profesori de limbă moderne și un repetitor.

Invățământul special. Școala de bele-arte din Bucuresci are 4 profesori, cea din Iași tot 4. — Conservatorul de muzică și declamațiune din Bucuresci 17 profesori și 5 profesore, cel din Iași 10 profesori și 2 profesore.

Invățământul secundar de băeți, numără 11 licee clasice, 18 gimnasil clasice, 1 liceu real, 11 gimn. reale, 8 seminare și 4 școle normale de institutori.

Numărul profesorilor dela aceste școli e de 795 și adecă: la liceele clasice 144 definitiv, 56 provisor și 106 suplinitori; la gimnasil clasice 57 definitiv, 57 provisor și 95 suplinitori; la liceul și gimn. reale 12 def., 35 prov., 72 supl.; la seminare 51 def., 9 prov., 26 supl.; la școlile normale 27 def., 24 prov., 24 supl.

După titluri acești profesori se împart astfel: 59 fără titluri cunoscute, 13 cu studii gimnasil, 55 cu studii liceale, 15 cu seminarul gradul I, 42 cu seminarul gradul II, 61 bacalaureați, 3 absolvenți ai facultății de drept, 72 absolvenți ai facultății de litere, 44 absolvenți ai facultății de științe, 27 absolvenți de teologie, 115 licențiați în litere, 54 licențiați în științe, 18 licențiați în drept, 26 doctori în litere și filosofie, 5 doctori în științe, 3 doctori în drept, 17 licențiați în teologie, 3 doctori în teologie, 28 doctori în medicină, 10 absolvenți ai școlii normale primare, 1 cu diploma de inginer, 12 absolvenți ai unei școle de agronomie, 42 cu studii musicale și absolv. ai unei conserv. de muzică, 51 absolvenți ai unei școle de bele-arte, 16 absolvenți ai unei școle de sorimă și gimnastică, 1 absolvent al unei școle de comerț, 2 absolvenți ai unei școle tehnice.

La școlile secundare de fete (Asilul, 3 școle centrale, 11 externate secundare și 8 școle profesionale) funcționéză 305 profesori și profesore și anume: 3 directore, 81 def., 90 prov., și 131 supl.

După studiu: 34 fără studii cunoscute, 4 studii liceale, 26 studii gimnasil, 25 absolvente ale Asilului, 42 absol. ale școlilor centrale, 34 abs. ale școlilor profesionale, 9 abs. ale extern. secundare, 8 abs. unei școle normale, 53 bacalaureați și bacalauréte, 10 absolvenți ai facultății de litere, 8 ai facultății de științe, 4 licențiați și 4 licențiate în litere, 1 licențiat în științe, 3 absolvenți ai facultății de teol., 2 licențiați în teologie, 1 doctor în teologie, 3 doctori în medicină, 1 doctor în litere și filosofie, 14 absolvenți ai unui conservatoriu de muzică, 16 absolvenți ai unei școle de bele-arte, 1 cu seminarul gradul I, 6 cu seminarul gradul II, 1 absolvent al unei școle de comerț.

Școlile primare urbane. — Sunt 199 școle primare urbane de băeți cu 687 și 1 profesora, din care 349 definitiv, 177 provisor, 161 suplinitori și 1 suplinitoare.

Din punctul de vedere al studiilor, cei 698 institutori se împart astfel: 15 nu se știe studiile lor, 4 cu clase primare, 109 cu studii gimnasil, 74 cu câte-va clase comerciale, 5 abs.

unei școli liceale, 1 abs. unei școli de agricultură, 90 normalști, 97 cu liceul complet, 80 bacalaureați, 109 seminarști (gr. I), 90 seminarști (gr. II), 1 abs. în fac. teologie, 1 lic. în litere, 1 lic. în drept, 1 doctor în filosofie, 1 doctor în medicină.

Sunt 179 școle primare urbane de fete cu 590 institutore, din cari 362 definitive, 191 provisorie și 47 suplinitoare.

Din punctul de vedere al studiilor, cele 590 institutore se împart astfel: 24 nu se știe studiile primare, 2 au urmat într'o școlă pedagogică din străinătate, 60 au făcut studii gimnasil séu câte-va clase secundare, 41 ies din externatele secundare, 80 ies din Asilul Elena Dónna, 343 din școlile centrale, 4 bacalauréte.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.“

Făgărașu, 30 Maiu. Lupta pentru limbă și biserică în congregațiunea noastră a fost vehementă. La raportul vice-comitelui și președintelui sedriei, Garoiu în două rânduri combate tendința de maghiarisare și călcarea legilor. Programa de reforme combătută de vicariul Rațiu și Garoiu, a fost primită cu 67 voturi, contra 37. Toți oficianții români au votat pro.

ULTIME SCRIRI.

Bucuresci, 30 Maiu. Ieri s'a făcut alegerea Metropolitului primat. Alegerea s'a făcut prin apel nominal. Votanții 233. Cele mai multe voturi (168) le-a primit P. S. S. Episcopul Ghenadie de Argeșu. După ce s'a proclamat de ales, Episcopul Ghenadie a rostit o frumoasă cuvântare. Episcopul Ghenadie, noul Metropolit primat, s'a născut în 1835 la Bucuresci. La gradul de arhieru a ajuns la anul 1874, ér la 1876 a fost ales episcop al Argeșului. Investitura noului Metropolit se va face Vineri, în 2 Iunie n.

DIVERSE.

Doi cerșitori orbi. Cunosci pe domnul ăsta, care și-a dat un florin? — Da, îl cunosc... din vedere.

*) Sosită aséra târziu, după încheierea fôiei. — Red.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșanu. Redactor responsabil: Gregoriu Maloră

— „Am găsită“, strigă de-odată Lungu vesel. „En ascultă“:

„Albastru ca și ochiu și este alu [mării jocu,
„E și o mare roșă, ca obrazul tău [frumosu,
„Și e și-o mare neagră, ca părul tău [pletosu,
„Și ca iubirea-ți este... ah! și-unu tă [laz de focu!“

— „Ecă“ strigă el vesel, căutându în zadar cu mâna după cei trei tui din barbă, „ecă, musa mi-a inspirat rime îmbrățışate!“

Se vede, că de astă-dată, cuvintele ce urmară după acel sfâșietor ah! din versul alu patrula îi plăoură Duloienei și voindu pôte să simță și focul formei esterne din poesiă, ea și se, profitându de ultimele cuvinte ale lui Lungu:

— „Hai deci să facem și noi ce și-a dictat musa, să ne îmbrățășăm!“....

Din acel moment nu mai auzii decât un olăntănit de dinți și un rontăit de bombone.

Noi groși începură să acopere dis-

culă lunei, ér ființele amorose începură să șoptesă vorbe dulci, pe cari nu le putui pricepe. Când luna se întunecă de tot, șoptele se contopiră într'un lung și șgomotosu sérut...
O bufniță deșteptată din somn încep să și cânte cântecul ei lugubru. — — — — —

De-odată auzii îndărătul meu două voci bărbătesci și în curându străbăt până la auzul meu un glas de baso:

— „Aici trebuie să fiă; nu-ți spunem eu, că lupul păru și schimbă, dér năravul ba!“

Imi fú de ajuns, să aud aceste cuvinte, ca să recunosc omul, care le rostise. Era vocea ingrozitorului Boceanu, care și spunea citatul séu iubit. De spaimă închisei ochii și devenii un adevărat n'aude, n'avede, n'agreu pământului. Înaintea ochilor mei sufletesci mi-se întâpășă acum inspăimântătorul Boceanu, fostul meu dascăl de

norme. El, tare cât un bizon, cu vocea lui de zimbru, cu nuiava în mâna sa înalbită de creta ce-i intrase în por, exprimându printr fisăiturile trestiei cuvintele favorite: lupul păru și schimbă, dér năravul ba. Pricepui tot: Lungu se amozase în Angela, fata demoralizată a dascălului, pe care și-o căuta părintele ei. Dér pricepui și mai mult. Simțeam par' că vergéua, care îmblătea spatele sormanului Alecu. Eram însă prea laș ca să-i ajut făcă cu acel monstru. Bietul Lungu avea să sufere acum a „o mie și doua“ pățaniă, cea mai ingrozitoare din viața sa. Cugetându astfel mă înfășuram mai bine în manta și cu ochii închiși și abia răsufându așteptam sfârșitul scenei....

De abia când auzii citatul dascălului perđendu-se în liniștea sérii, deschisei ochii.

În apropiere auzii un gémăt surd. Era vocea lui Lungu. Eșii din ascunđișul meu și mă apropiam de el.

Pe pământ sta amicul meu lun-

gită cu fața în sus și pe nas îi curgea încă un șiroiu de sânge. Era aprópe leșinat. Voi să-l scold, dér el își dăse respingându-mé:

„Lasă-mé, mi-e dragă acest loc. Rănilé mi-se vor viudeca în ourându la locul ude am sărutat-o pentru prima óra. Și ce dulce îi era gura — măucase bombone!“

* * *
Și apoi să nu'l credi pe moș Stănilă, când dăcea el, că adese-ori pentru o guriță de fată:

tremur séra la lună și te-aleși și c'o bătae buuă?

Ba să-i dăm dău credeméntu, că o multă îi e albă barba și tare înțelepte îi sunt vorbele de miere, ce-i esú din gură.

Brașov, 1893.

S. P.

Cursul pieței Brașov.
Din 31 Maiu

Banote rom. Cump.	9.75	Vënd.	9.79
Argint român.	9.70	"	9.79
Napoleon-d'or	9.76	"	9.79
Galben	5.70	"	5.75
Ruble rusești	127.—	"	—
Mărci germane	59.80	"	60.20
Lire turcești	10.92	"	—
Serisuri fone. Alb. 6%	101.—	"	—
" " " 5%	101.50	"	—

Cursul la bursa din Viena.
Din 30 Maiu 1892.

Renta ung. de aur 4%	115.55
Impr. oăil. fer. ung. în aur 4 1/2%	124.—
" " " argiat 4 1/2%	101.13
Oblig. " " de ost. I. emis.	121.—
" " " " II "	—
" " " " III "	—

Bonuri rurale ungare	96.—
" " croato-slav.	—
Despăgubirea dijmei de vin	97.50
Imprum. ung. cu premii.	148.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghed.	142.25
Renta de hârtie austr.	98.85
" " argint "	97.70
" " aur "	117.25
Losuri din 1860	147.—
Aoții de-ale Băncei austro-ung.	987.—
" " " ung. de credit.	396.50
" " " aust. de credit.	435.75
Argint	5.84
Galben imp.	9.82
Napoleonori	60.37 1/2
Mărci imp. germ.	123.85
London (lire sterlinge)	48.97
Rente de corone austr.	96.75
" " " "	94.80

Dr. I. T. Mera
medicū românū
în Karlsbad.
Marktplatz „Tempel.“
133,1—*

Părți alese din
ISTORIA TRANSILVANIEI
pe două sute de ani din urmă
de **George Barițiu**,
fostă președinte al Academiei rom.
din Bucuresci.
Să vinde până la 1 Ianuarie 1894

cu următorul prețu redusū, și anume:
Opulū întregū, 3 vol. marī cu 176 documente: *
broșurată fi. 10.—, legată fi. 11.50 cr.
Volumele singuraticē:
broș. I. fi. 4.20, II. fi. 4.—, III. fi. 2.80 cr.
legat " " 4.70, " " 4.50, " " 3.30 "
Comandele suntā a se adresa la **Librăria W. Kraft Sibiu** (Nagy-Szeben), la care se află opulū depusū în comisiune. Acelorū p. t. domni din Austro-Ungaria, cari vorți face comandele lorū trimitēndū prețulū, mai comodū prin mandatū postalū, espedarea opulū li-se-va efectui franco.
134.1—1 I. G. Barițiu.

Instalație nouă. Durata sesiunii balneare **Maiu—Septemvre.** Lumina electrică.

BAIA DE CURĂ

B U Z I A S

stațiunea gara Lugos seu Temesvár.
Tarifū pe zone Budapesta—Orșova c. f. ungare.
La tōte trenurile suntū la dispoziția publ. Omnibuse elegante à 1 fl. și echipage à 1 fl. 50 cr. de personā.

Isvōre de ferū cu conținutū bogatū în acidū carbonicū (Isvōrele Iosef și Mihael), recomandate de medicii cei mai renumiți contra bōlelorū de femei, anemice, gâlbinare, hemoroidi, suferințe de stomacū, catare de beșică. Băi calde cu conținutū de ferū instalatū cu edificiu nou pentru Dame și Domni, băi de nomolū (moorū). Climă plăcută, locuințe ieftine, serviciu promptū, și bucate escelente. Muzică de mai multe ori pe zi.

Mediculū băilorū **Dr. Georg v. Sántha.**

Institutū hidropaticū și de cura lui Kneipp în Buzias. Pentru ōspeți, cari au necesitate de băi reci, de cura Kneipp seu instalatū cu totū confortulū, asemenea cura de Masage și electricitate. Personalulū este bine instruitū.

Directorū este renumitulū specialistū:
Dr. Peter Fajth.

Apa minerală a isvōrelorū Iosef și Mihael este renumită și ca beutură rēcoritōre și plăcută pentru conținutū abundantū de acidū carbonicū.

Informațiunī, prospecte și comande prin
Direcțiā balneară în Buzias.

Nr. 1215—6.

INSTITUTULŪ DE CREDITŪ ȘI DE ECONOMIŪ
„ALBINA“
FILIALA BRAȘOVŪ,

Cheque-Conto la postă Nr. 505. Giro-Conto la banca Austro-Ungară.

primesce depunerī spre fructificare pe lângă 4 1/2 % și plătesce însași darea de venitū pentru ele.

Escomptează cambiū cu interese dela 5 1/2 % în sus;
Acordā împrumuturi pe ipotece, până la jumătate a valōrei lorū **cu 6 %;**
Lombardează efecte și monete, acordāndū 85 % din valōrea de curs, și
Giuvaerī și mărfuri acordāndū 2/3—3/4 a valōrei lorū ca împrumutū, cu procente dela 5 1/2 % în sus.

Cumperā și vinde efecte. Valute și devise cōtate la bursele din Budapesta, Viena și Bucuresci după cursulū dīlei, recomandāndū mai alesū pentru plasāri de capitali diferite efecte române, cari pe lângă cea mai mare asigurānță ofer unū produsū de peste 5 %, și cari se aflā totdeauna de vēndare la cassa institutului în Brașovū;

Efectuesce sub cele mai ieftine condițiuni plăți și încassări și eliberează asemnate asupra tuturorū piețelorū, mai ales din România;

Rescumperā fără nici o detragere cupōne, le escomptează naintea scadenței lorū și cumperā cu cele mai bune prețuri cupōne dela efecte române;

Ingrigesce în comisiune ori și ce transacțiā ajutatā fiindū de legăturile ce le întreține cu firme de rangul primū în Budapesta, Viena și Bucuresci, de a putea servi clientelei sale în celū mai culant și folositorū modū;

Dă cu chiriā magazine și locuri de depou pe teritoriulū seu alături a gara reg. ung. de stat și legatū cu acesta cu două căli ferate, Strada Gării Nro 45, și în fine

Face asigurări asupra vieței omulū, ca reprezentantā a societății de asigurare „EQUITABLE“ din New-York, după condițiunile avantajoase ale acestei societăți, în tōte combinațiunile.

Biroul: piață, tîrgulū botelorū Nr. 22, etagiulū I.
Ōre de oficiu: 1/2 8—1/2 2, ōre de cassā: 8—1. 10—*

Curată reciprocitate. — Fără acționari.
Totū venitulū revine celorū asigurați.
Celū mai mare și bogatū institutū de bani din lume.

Fondulū de asigurare 907 milioane franci.

The Mutual
Societate de asigurare pe viață din New-York
fundată 1843.

Asigurā viața după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servesce:

Subdirecțiunea Ardelēnā sēn agentura principală locală
Brașovū, ulița Neagră Nr. 45.

7—*

SESONU DE VARĂ
în hotelulū „**Buceci**“

ziditū în anulū trecutū în centrul Branului (Törösvár), se aflā **odāi de pasageri** și pentru ōspeți, cari voescū se petrecā în Branū.

In restaurațiunea hotelului se capētā **māncări bune**, și beuturi curate, asemenea se aflā acolo grajdū și opru și fēnū.

Lângā hotel suntū **odāi extra de închiriatū pe varā, și scālđi escelente.** Ocaziune de a face excursiuni pe josū și călare în apropiere și în depārtare, precumū la Buceci, Piatra Craiului și Dumboviciora.

A se adresa la **Ios. Pușcariu**, în Brașovū, seu **ILIE CĂPĂȚINĂ**, ospătarū în Branū.

128,4—6

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta
Trenulū mixtū: 5 ōre 10 min. diminēta.
Trenulū accel.: 2 ōre 45 min. după am.
Trenulū de persōne: 7 ōre 43 min. sēra.

2. Dela Brașovū la Bucuresci:
Trenulū accel.: 5 ōre 15 minute dimin.
Trenulū mixtū: 11 ōre înainte de amēđi.
Trenulū accel.: 2 ōre 19 min. după am.

3. Dela Brașovū la Zērnesci:
Trenulū mixtū: 9 ōre 5 min. diminēta.
Trenulū mixtū: 3 ōre 16 min. după am.
Trenulū mixtū: 9 ōre 25 min. sēra.

Dela Brașovū la Ch.-Oșorheiu.
Trenulū de persōne: 5 ōre 46 min. dimin.
Trenulū mixtū: 8 ōre 50 minute a. m.
Trenulū mixtū: 3 ōre 10 min. după am.

Sosirea trenurilor în Brașovū:

1. Dela Pesta la Brașovū:
Trenulū de persōne: 8 ōre diminēta.
Trenulū accel.: 2 ōre 9 min. după am.
Trenulū mixtū: 10 ōre 25 minute sēra.

2. Dela Bucuresci la Brașovū:
Trenulū accel.: 2 ōre 18 min. după am.

Trenulū mixtū: 7 ōre 1 minute sēra.
Trenulū accel.: 10 ōre 17 minute sēra.

3. Dela Zērnesci la Brașovū.
Trenulū mixtū: 6 ōre 10 min. diminēta.
Trenulū mixtū: 1 ōrā 14 min. după am.
Trenulū mixtū: 8 ōre 10 min. sēra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașovū.
Trenulū de persōne: 8 ōre 18 min. dimin.
Trenulū mixtū: 1 ōre 49 min. după am.
Trenulū mixtū: 6 ōre 56 min. sēra.